

sb. z. a n.; naproti tomu potvrdil napadené usnesení, pokud se žalobní nárok opíral o dobrovolné vzetí nábytku žalobkyně v uschování žalovanou obcí.

D ů v o d y:

Pro otázku přípustnosti pořadu práva jest, jak správně poznal rekursní soud, rozhodujícím znění žaloby a přednes žalující strany. Podle tohoto přednesu domáhá se žalobkyně na žalované obci náhrady škody, kterou jí prý způsobila na nábytku nedostatečným jeho uschováním, převzavši jej v úschovu jednak dobrovolně a předčasně, jednak podle zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. V prvním případě tvrdí žalobkyně schovatelskou smlouvou, porušení závazku z ní plynoucího podle §§ 957 až 970 obč. zák., tedy soukromoprávní důvod závazku, o kterém dlužno rozhodovati pořadem práva před řádnými soudy a jest tudíž v tomto případě příslušnost soudu odůvodněna. V druhém případě jde o náhradu škody vzešlou žalobkyni z působnosti obce v oboru veřejnoprávním (bezpečnostní policie), o které mohou rozhodovati pouze úřady politické, jest tudíž pořad práva v tomto směru vyloučen. Otázku, zda žalovaná obec skutečně uzavřela se žalobkyní schovací smlouvu, čili nic, nelze řešiti již v tomto období sporu, kde jde pouze o zjištění příslušnosti, nýbrž na základě provedených důkazů teprve rozsudkem ve věci samé a jsou tudíž vývody dovolací stížnosti v tom směru předčasné.

Čís. 7093.

Předpis § 180 notářského řádu nevztahuje se k vydobytí poplatků notářů za sepisování soukromých listin. Odměny notářů za podání k úřadům se neupravují podle § 179 not. řádu.

Pokud nelze povolití exekuci podle exekučního řádu na základě usnesení, upravujícího v nesporném řízení poplatky notářů.

(Rozh. ze dne 25. května 1927, R I 377/27.)

Na základě usnesení sborového soudu první stolice, jímž byly upraveny notářské poplatky podle §§ 179 a 184 not. řádu, domáhal se notář k jich vydobytí povolení exekuce. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Usnesení sborového soudu první stolice, jímž byly podle § 179 not. ř. určeny poplatky notáře, není exekučním titulem ve smyslu exekučního řádu, neboť se jím nezavazuje odpůrce k plnění, nýbrž určují se jím pouze notářské poplatky co do výše. § 180 not. ř. stanoví, že vymáhání poplatků notáře určených soudem děje se podle předpisů o dobývání poplatků za soudní úkony. Neplatí proto ani podle § 180 not. ř. pro vymáhání těchto notářských poplatků předpisy exekučního řádu, nýbrž předpisy § 104

nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 5. května 1897, čís. 112 ř. zák. (jednací řád) a výnosy vydané k tomuto nařízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Návrh notáře jako vymáhajícího věřitele na povolení exekuce k vydobytí »vykonatelné pohledávky« notářských poplatků opírá se o usnesení sborového soudu, jímž byly upraveny notářské poplatky podle §§ 179 a 184 not. ř. ze dne 25. července 1871, čís. 75 ř. zák. Usnesení jest opatřeno doložkou, že proti němu strana podala rekurs, že však určenou sumu podle § 179 druhý odstavec not. ř. k soudu nesložila. Tvrdí-li tedy vymáhající věřitel v exekučním návrhu, že usnesení je »pravoplatné«, jest to v rozporu již s usnesením samotným, nehledě ani k dalšímu průběhu věci, podle kterého bylo usnesení prvního soudu rekursním soudem za účelem doplnění řízení a nového rozhodnutí zrušeno. Rekursní soud právem zamítl exekuční návrh, třeba že s jeho důvody v té všeobecnosti, jak jsou v napadeném usnesení uvedeny, nelze souhlasiti. Podle § 179 not. ř. má sborový soud první stolice za předpokladů tam uvedených určit notářské poplatky, pokud se týkají úředních úkonů čistě notářských, t. j. takových, které vykonává notář jako osoba veřejnou vírou pověřená (§§ 1 a 171, pak 174 a 179 prvý odstavec not. ř.). Podle § 180 not. ř. vymáhají se takto upravené poplatky podle předpisů o vymáhání poplatků za soudní úkony, tedy podle týchž předpisů, podle kterých jsou vymáhány poplatky soudní a poplatky notářů jako soudních komisařů (srv. §§ 104, 110 a 111 jed. ř.). Týmž způsobem vymáhají se tyto poplatky také tehdy, když usnesení o jich určení není ještě pravoplatné, leda že by strana byla upravenou sumu složila k soudu. Jen v takovém případě má rekurs podle § 179 druhý odstavec not. ř. odkladný účinek. Jak vidno z vysvětlivek k vládní osnově notářského řádu k §§ 173 a 174, které odpovídají nynějším §§ 179 a 180, chtěli zákonodárci pro poplatky čistě notářské poskytnouti v zájmu urychlení a zjednodušení jich vymáhání exekuci, jakoby šlo o poplatky soudní.

Jinak jest tomu při poplatcích notářů, které jsou účtovány 1. za sepisování soukromých listin a 2. za podání k úřadům. K čís. 1. Ve případě čís. 1. upravují se poplatky podle §§ 179 a 184 a § 5 pátý odstavec not. ř. právě tak jako poplatky za úkony čistě notářské, ale s úchytkou, že tyto poplatky se nevymáhají způsobem v § 180 not. ř. uvedeným. Zákon praví v § 184 prvý odstavec not. ř., že předcházejících ustanovení »s výjimkou § 181« jest obdobně použití také ve příčině odměny, jež přísluší notáři za sepisování soukromých listin. Ale citace § 181 jest redakčním přehlédnutím a jde správně o § 180, což jest vidno jak ze smyslu těchto předpisů, tak zejména z § 178 původní vládní osnovy, který odpovídá nynějšimu § 180 (v témž smyslu také poznámky k § 184 not. ř. vydání Manzova a vydání Dra Josefa Kaserera). Netřeba tu řešiti otázku, zdali usnesení o určení notářských poplatků za soukromé listiny lze pokládati za exekuční titul podle exekučního řádu a zda je možno vpraviti je pod některý z exekučních titulů vypočtených v § 1

ex. ř. I kdyby tomu tak bylo a kdyby zejména bylo lze tato usnesení vpraviti pod předpis § 1 čís. 6 ex. ř. o nařízeních, jež se vydávají v nesporných právních věcech, platil by tu jednak předpis § 12 druhý odstavec nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., že po podání rekursu již se nesmí až do jeho vyřízení napadené usnesení vykonati a že jen ve případě nutkavého nebezpečení mohou býti učiněna prozatímní opatření; jednak předpis § 4 čís. 3 ex. ř., že povolujícím soudem jest soud, od něhož usnesení vyšlo, pokud nebylo předloženo potvrzení o vykonatelnosti podle § 4 poslední odstavec ex. ř. K čís. 2. Ve příčině odměn za podání k úřadům jest dán jen předpis § 5 čtvrtý odstavec not. ř., že v nedostatku ujednání platí ustanovení o smlouvě námezdní, a ovšem, pokud jsou i o takových poplatcích vydány notářské sazby, tedy platí tyto. Při těchto odměnách tudíž předpisy § 179 a 184 not. ř. vůbec v úvahu nepřicházejí a v takových případech musí si notář vymoci některý z exekučních titulů vypočtených v § 1 ex. ř. (srv. také rozhodnutí čís. 6276 Gl. U. st. ř.). Z toho, co posud uvedeno, jest již zřejmo, že exekuční návrh v souzeném případě musil býti za všech poměrů zamítnut. Exekuce podle § 180 not. ř. a §§ 110 a 111 jed. ř. navržena nebyla a, pokud by ve vymáhané sumě byly obsaženy také poplatky za soukromé listiny a odměny za podání k úřadům (kteréžto úplaty podle účtu založeného ve spisech skutečně v upravené sumě obsaženy byly), by podle zmíněných předpisů ani navržena býti nesměla. Žádána byla jen exekuce podle exekučního řádu a mělo jí sloužiti za exekuční titul usnesení sborového soudu o určení notářských poplatků. Ale ani tato nemohla býti povolena, a) když bylo z doložky na usnesení vidno, že strana podala rekurs, takže nastal odkladný účinek podle § 12 druhý odstavec nesp. říz., b) když podle § 19 třetí odstavec nesp. říz. může býti vedena exekuce podle předpisů exekučního řádu jen na základě právoplatného rozhodnutí mimosporného soudce, c) když v tomto případě usnesení toliko útraty notáře upravuje, ale žádného příkazu k plnění a žádné lhůty neobsahuje, takže chybí tu předpoklady § 7 ex. ř., d) když nebyl okresní soud pro povolení exekuce vůbec příslušný (§ 51 ex. ř.), jak bylo již shora vyloženo, takže by byl musil návrh příslušnému sborovému soudu postoupiti (§ 44 j. n.) a konečně e) když nebylo z usnesení vidno, jaká částka z celkové sumy připadá na notářské poplatky za úřední úkony notáře, které mají býti vymáhány podle § 180 not. ř. a jaká částka na odměny za podání úřadům, pro kterou chyběla jakákoli listina, jež by mohla býti považována za exekuční titul.

Čís. 7094.

Stalo-li se usnesení, jímž byla povolena exekuce jinak, než bylo navrženo, pravoplatným, nelze je napotom zrušiti.

Zpeněžení v exekuci na nárok dlužníkův proti obci na odstranění nouzové stavby, provedené dlužníkem na obecním pozemku, bylo by nejvýše možno prováděti buď podle § 332 ex. ř. nebo podle § 333 ex. ř.